הכי השתא כשלמא לי גיטי" לימא היא היא, והוא אמר לבעל "תקנך אמרה הכא לי גיטי" ובעל אמר ליה "הילך כמה שאמרת לכי ותקבלי לי גיטי" מדרב נחמן דלי [אמר רב נחמן פלוני] מסיגיע גט לידו מגורשת ליכא למיפשט דלידה סמיך והימניה חלא תלה בדעתה ומסריה ליה כתורת קבלה: **ולי נמי**. הוה [אמר רב נחמן פלוני] מסיגיע גט לידה מגורשת פשיטא מיהא דלידה סמיך והימניה דהכי אמרה ומסריה לידיה בתורת הולכה: **מתני'**. השתא דאמר רב נחמן מיהא מגורשת ליכא למיפשט דטעמא משום דסמך לדיבורה דקאי הוא דלי נמי לדיבורה דידה סמיך ושויה שליח להולכה דאמרינן רב נחמן דשליח גופיה לאו כתורת הכי קבליה דלאו ניחא ליה בטירחא דהולכה ועקרייה לשלוחותיה ואמר שליח לקבלה לפני להיות שליח, להולכה לי תפני להיות הלכך לי נמי מצי אמר ליה ואמטויי ניהלה לאו גיטא דמיקרקע לא קבל עליו להיות שליח לבעל לאולך: **ת"ש**. תיובתא דרב נחמן: **טעמא דלא לחזור פה לא רצה**. ואמטייה לידה מגורשת: **אמאי והא בעל לאו כר שויא שליח לקבלה הוא**. על כרחך משום דאמרי' [ע"ב] דלא יהביה אלא בתורת קבלה כיון דאמטייה לידה מגורשת משום דכיון שנתן עיניו לגרשה כי מתיידע ליה דלא מלי לאטויי שליח לקבלה ניחא ליה להיות שליח להולכה: **ובכך**. {גבי מילתיה דרב נחמן} כמי [ע"ב] דהכי השתא לא נעשה שליח להולכה [תוספות ד"ה אין] מיהו לכי מימלך ואתטויי מיבעי ליה לבעל והוי שלוחו להולכה: **ונאמר ונתן לפם פולכה**. "והתקבל" דקאמר ליה יהתקבל והולך, קאמר ולא טעמא כדקאמרת הוא דהיכא דאמר: **תכל בכך עתי** בעל כסבור שהיא עשתו שליח לקבלה דסמך לדיבוריה ולא יהביה אלא לפם קבלה, ולרב [פס ע"ב] אשי דאמר לעיל טעמא דלא "תקנך אמרה" ואמר לה "הילך כמה שאמרה" תר' "תקבל לי גיטי, ואשתך אמרה התקבל לי גיטי, והוא אומר "הילך ותן לה' רצה לחזור ותן לה' והתקבל לה רצה לחזור, לא יחזור, ר' נתן אומר "הילך ותן לה' רצה לחזור "יכי לה, והתקבל לה' רצה לחזור לא יחזור בבי אומר בבולן אם רצה לחזור לא יחזור, אבל אם אמר לו' אי אפשי שתקבל לה אלא הילך ותן לה' רצה לחזור יחזור רבי היינו ת"ק אביעית תיפא אי אפשי אתא לאשתעי' ואביעית תיפא הא קמ"ל מאן ת"ק רבי אביעיא לתו לה' נתן הילך כוותי דתני.

בשלמא אי אומר איפכא "התקבל לי גיטי" ואשתך אמרה הבא לי גיטי, והוא אמר "הילך כמה שאמרה" ואי"ר נחמן אמר רב "כיון שהגיע גט לידו מגורשת אלמא אדיבורא דידה הוא דקא סמיך ליה, אדיבורא דידיה קא סמיך אלא הכא משום דעקריה שליח לשליחותיה לגמרי הוא דאמר: שליח לקבלה היינא להולכה לא הוינא א"ר הונא בר חייא תא שמע "האומר התקבל גט זה לאשתי או הילך גט זה לאשתי, רצה לחזור, יחזור, טעמא דרצה, הא לא רצה לא גט, ואמאי הא בעל לאו כר שויא שליח לקבלה הוא, אלא אמרינן כיון שנתן עיניו לגרשה מימר אמר תיגרש כל היכי דמגרשה הבא נמי כיון שנתן עיניו לגרשה מימר אמר תיגרש כל היכי דמגרשה הכי השתא התם אדם יודע שאין שליחות לקטן ונתן לשם הולכה עד שיגיע גט לידה מיהא מגרשה ואמאי *והא לאו שליח להולכה שויה אלא אמרינן כיון שנתן עיניו לגרשה מימר אמר תיגרש כל היכי דמגרשה הכא טעמא מאי הכא טעמא דלא אמר "תקנך אמרה" אלא "הילך כמה שאמרה" הכי השתא התם אדם יודע שאין שליחות לקטן ונתן לה לשם הולכה הבא לי גיטי, ואשתך אמרה הבא לי גיטי, והוא אמר הילך ותן לה וזכי לה והתקבל לה, רצה לחזור יחזור, משהגיע גט לידה מגורשת מאי לאו לקבלה אמבלה והולכה אהולכה, לא, לבבלה אהולכה, והולכה אקבלה, אי קבלה אהולכה מכי מטי גיטא לידיה לאלתר לידחי גיטא-שמעת מינה דאדיבורא דידיה קא סמיך? הכי השתא התם קאמר ליה "הילך כמה שאמרה" הבא "מי קאמר ליה "הילך כמה שאמרה" תר' "תקבל לי גיטי, ואשתך אמרה התקבל לי גיטי, והוא אומר "הילך ותן לה' וזכי לה, והתקבל לה רצה לחזור, לא יחזור, ר' נתן אומר "הילך ותן לה' רצה לחזור "יכי לה, והתקבל לה' רצה לחזור לא יחזור בבי אומר בבולן אם רצה לחזור לא יחזור, אבל אם אמר לו' אי אפשי שתקבל לה אלא הילך ותן לה' רצה לחזור יחזור רבי היינו ת"ק אביעית תיפא אי אפשי אתא לאשתעי' ואביעית תיפא הא קמ"ל מאן ת"ק רבי אביעיא לתו לה' נתן הילך כוותי דתני. אימא הא קא משמע לן מאן ת"ק רבי, אביעיא להו "הילך" "תן" "זכי" "לאו כזבי דמית ש"מ "האומר "התקבל לי גיטי" רצה לחזור יחזור, האשה "שאמרה "התקבל לי גיטי" רצה לחזור לא יחזור"

מאי

בשלמא לי לימא מיפכא. בלא מיפכא הוי מצי למימר בשלמא לי לימא רב נחמן מסהגיע גט לידה מגורשת הוה ש"מ דאדיבורא דידה סמיך אלמא מסוס דבאיתמר לימא תרי גווני נקטיה: **רבי** אומר בטלן אם לקח לחזור לו יחזור. דאולך זכי ותע"ג דכתוב פ"ק (גיטין דף יד:) סבר ר' יהודה הנשיא דסיינו רבי דאולך נאמן כזכי גבי אולך מנה לפלוני שתמי הכא כיון שאמר ליה שליח שתמך למכרה קבל לי גיטי סתמא דמילתא דאדעתא דהכי יקיב ליה:

מתנה
התקבלות דל"ג

תוספות ד"ה

אבל אם אמרה לו התקבל לי גיטי והוא אמר לבעל אשתך אמרה לי הבא לי גיטי והוא אומר לו ל) הולך כמו שאמרת והגיע גם לידה מגורשת: ת"ר התקבל לי גיטי ואמר השליח לבעל אשתך אמרה התקבל לי גיטי והוא אומר לו הולך ותן לה או זכה לה והתקבל לה אם רצה להחזיר לא יחזיר ר' נתן אומר הולך ותן לה אם רצה להחזיר יחזיר זכה לה והתקבל לה אם רצה להחזיר לא יחזיר רבי אומר בטולן אם רצה להחזיר לא יחזיר. אבל אם אמר לו אי אפשי שתקבל לה אלא הילך ותן לה אם רצה להחזיר יחזיר רבי היינו ת"ק אביעית תיפא אי אפשי אתא לאשתעי' ואביעית תיפא הא קמ"ל מאן ת"ק רבי אביעיא לתו לה' נתן הילך כוותי דתני.

נשא/מתנה

ר' נתן ס"ל "הילך" = כמו "תלוך" (אולי כמו "הילך" = כמו "תן" (אולי כמו "הילך" = כמו "תן")

ז א ב מיי' פ"ו מהלכות גירושין הלי"ב סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סימן קמ סעי' ס ופ"ש: ח ג מיי' שם טוש"ע שם סעי' ו: ט ד ה מיי' שם הלי"ח טוש"ע שם סעי' ו: י ו מיי' שם הלי"י טוש"ע שם סעיף מ:

* ע"ג ד"ה אין נקמן עושה שליח וכ"ה ע"ב ד"ה ובכך

* [תוספות ד"ה אין] עיין בתוס' ד"ה הכא

* [פס ע"ב] עיין בתוס' ד"ה הכא

* עיין בתוס' ד"ה אין

* עיין בתוס' ד"ה אין

* עיין בתוס' ד"ה אין